

3) розроблення ефективних технологій створення та вирощування плантацій у різних ґрунтових умовах та на різних категоріях земель;

4) особливості проведення рекультивації земель після закінчення терміну експлуатації насаджень.

Отже, вирощування верби енергетичної вирішує одночасно кілька проблем: екологічну, енергетичну та є дуже прибутковим видом діяльності. Адже плантації верби енергетичної дають велику кількість біомаси для палива, покращують екологічну ситуацію через фіторе mediaцію (очищення стічних вод), дають додатковий

find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

Список використаних джерел

1. Верба енергетична / Secun: «Амесо». — 2005. — 10 с.
2. *Щербина О. М.* Верба енергетична: Використання та вирощування / О. М. Щербина. — Ужгород: Вид-во В. Падяка, 2011. — 104 с.
3. Перспективи вирощування енергетичної верби для виробництва біопалива. [Роїк М. В., Гументик М. Я., Мамайсур В. В.] // Збірник наукових праць / Інститут біоенерг. культур і цукрових буряків. — К., 2011. — Вип. № 12. — С. 142–148.

Дрозд Л. О., Слободянюк М. Ю.,
науковий керівник — **Чабан В. Г.,** к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИВАННЯ В АГРАРНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ

Динамічний та ефективний розвиток інвестиційної діяльності аграрного сектора є необхідною умовою стабільного функціонування та розвитку економіки. АПК України має всі шанси стати швидко зростаючим і найбільш інвестиційно привабливим сектором української економіки.

Україну вважають країною аграрного фронту, так само як і Латинську Америку, Казахстан, Росію та Африку. Україна, за висновком міжнародних експертів, є однією з п'яти країн, що мають можливості для рішучого прориву у розвитку агропромислового комплексу.

АПК — це єдина галузь, яка забезпечує додатне сальдо, яке складає на 2013 рік — 8,8 млрд грн, а на 2014 прогнозується зростання до 10,5 млрд грн. Більше того, в динаміці експорт сільськогосподарської продукції тільки зростає.

Україна займає передові місця серед світових виробників сільськогосподарської продукції. Так, Україна знаходиться в трійці лідерів по виробництву соняшнику, ячменю та гречки. Наприклад, Саудівська Аравія залежить від нас на 70 % від імпорту нашого ячменю. Все це показує, важливість ролі АПК в економіці України.

Іноземні інвестори найбільше віддають перевагу переробній промисловості, до якої надходить до 58 % від загальних інвестицій. Найбільше вкладають у сільське господарство України Кіпр, Великобританія та Данія. У харчову промисловість найбільш зацікавлені вкласти інвестори з Нідерландів, Швеції та Кіпру.

Джерелами інвестування в АПК України є власні кошти підприємств і організацій, які становлять 70 % від загального обсягу інвестицій в основний капітал. Зростає також роль другого за обсягами джерела фінансування інвестицій в основний капітал, а саме — банківського кредитування (до 20 %).

Щодо категорій господарств, то джерела інвестицій можуть біти різні. Агрохолдинги, наприклад, випускають Єврооблігації, здійснюють прямі позики із-зі кордону, середні ж — банків. кредити, лізинг, фермери — лише власні кошти.

Перспективними галузями АПК для інвесторів є зерно виробництво, олійні культури, овочівництво, садівництво та машинобудування. Це все пов'язано з тим, що інвестори зацікавлені у проектах, які окуповуються менше ніж за 3 роки.

Перспективною для інвестування є також галузь тваринництва. Адже, щодо ресурсного забезпечення, то по таким основним компонентам кормової бази для тваринництва як зернові та шрот олійних культур, Україна займає досить вигідні позиції у порівнянні з іншими країнами світу. Що ж загальмовує процес інвестування у дану галузь, тим паче, якщо вона потребує інвестицій через свою низьку ефективність і застаріле технологічне оснащення? Перш за все, це тривалий термін окупності інвестицій у тваринництво на рівні 4–5 років для свинарства й птахівництва та 7–8 років для ВРХ (для порівняння, у рослинництво інвестиції окупаються за 2–3 роки) означає низьку інвестиційну привабливість галузі; по-друге — це зниження держпідтримки, непрогнозоване на перспективу оподаткування сприятимуть подальшому зниженню поголів'я худоби та забезпеченості м'ясопереробної галузі сировиною вітчизняного походження.

Проблемами інвестиційної привабливості України є такі:

1) в умовах обмеженого доступу до кредитних ресурсів уряд фактично змушує сільгоспвиробників купувати техніку гіршої якості;

2) Україна використовує застарілу, негнучку і надмірно складну систему контролю безпеки і якості харчової продукції;

3) недосконала законодавча база, що регулює аграрні відносини;

4) в Україні дуже мало підприємств, що мають спільну з іноземними компаніями форму управління капіталом.

Зворотним боком медалі інвестування в АПК України можна вважати те, що воно може цілковито змінити українське село, у якому зараз проживає 31 %. Сучасні технології забезпечують дуже високу продуктивність праці, тож згодом для обробки всіх земель в Україні буде потрібно зовсім мало людей. Що ж станеться з рештою українських селян? Тут можливі кілька сценаріїв. Перший — міграція у місто, знаходячи для себе роботу та відповідно кращу долю. Другий шлях — міграція в розвиненіші країни, а відтак подальше зменшення чисельності українців.

Заходи для формування інвестиційної привабливості аграрного сектора України: створення широкої інформаційної системи у сфері розвитку аграрного сектора; завершення державної політики обмеження експорту, відміна законодавчих нововведень, які мають негативний вплив на експорт; удосконалення системи ведення землеробства; розвиток зрошувального землеробства; зосередження уваги на якості аграрної продукції — це буде сигналом для інвесторів, що на даній території можна вкладати кошти; зберегти режим оподаткування; зменшити проценті ставки по кредитах.

Список використаної літератури

1. *Криворотько І. О.* Проблеми та перспективи міжнародної інвестиційної привабливості аграрного сектора України / І. О. Криворотько // *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія «Економіка і управління»*. — 2013. — Т. 26 (65). № 1. — С. 87–94.

2. *Саблук П.* Інноваційна модель розвитку аграрного сектору України та роль науки у її становленні / П. Саблук // *Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку*. — 2012. — №2. — С. 200–208.

3. *Гайдуцький А. П.* Інвестиційна привабливість ринку землі в Україні / А. П. Гайдуцький // *Економіка АПК*. — 2005. — № 8. — С. 125–131.

4. *Прокопенко К. О.* Розвиток аграрного ринку України в умовах дії інноваційних чинників / К. О. Прокопенко, О. В. Шубравська // *Економіка і прогнозування*. — 2011. — № 2. — С. 118–129.

5. Дейнеко Л. В. Інвестиційна привабливість виробничої інфраструктури агропродовольчої сфери / Л. В. Дейнеко, Т. В. Стройко // Економіка і прогнозування. — 2012. — № 4. — С. 73–81.

Жданов Є. Г.,
науковий керівник — **Лобанов Н. И.,** к.е.н, професор,
Таврійський державний агротехнологічний
університет, м. Мелітополь

РИНОК ПЛОДООВОЧЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Формування ринкових відносин у сучасній економіці істотно змінило умови для ефективного функціонування підприємств аграрного сектора в Україні. Поточна ситуація на ринку, і досвід багатьох підприємств в плодоовочевій продукції, показала необхідність застосування ефективної комунікаційної стратегії для досягнення рентабельності продукції. Це також підтверджується добрим потенціалом даної галузі. Плодова і овочева продукція може приносити більший прибуток навіть в умовах її підвищеної пропозиції [1]. Попит на плодоовочеві існуватиме за будь яких умов, а розмаїтість у засобах застосування продукції дає можливість більш точно прогнозувати обсяги збуту та впроваджувати розширення і поглиблення асортименту.

Необхідно звернути увагу на те, що всі перераховані вище переваги не принесуть достатньої ефективності без об'єднання в маркетинговій стратегії. Однак для її створення потрібно провести дослідження інфраструктури ринку [6]. Взаємозв'язок конкурентоспроможності та конкуренції овочевої продукції розглянуто, в роботі М. П. Канінського. У ній визначено фактори стійкого положення підприємства на ринку, обумовлена необхідність створення маркетингової системи. Але все ж, слід звернути увагу на ступінь впливу загального попиту, який може внести кардинальні зміни в ринкове середовище. У роботі Г. П. Атмась розглянуто аспекти формування та функціонування регіонального ринку овочевої продукції. Також у ній представлено принципи роботи сучасного ринку овочевих та особливості поведінки його суб'єктів. Дослідження цих факторів створює обґрунтовану базу